SVERIGES RIKSDAG

Kommittémotion L

Motion till riksdagen 2026/27:2699

av Mauricio Rojas m.fl. (L)

HBTQI-personers frihet och lika rättigheter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska vara världens bästa land att leva i för HBTQI-personer och att den enskildes frihet att vara den man är och älska den man vill ska vara vägledande för det fortsatta arbetet för HBTQI-personers lika rättigheter och möjligheter och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka HBTQI-kompetensen i offentlig verksamhet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka skolans förebyggande arbete för en öppen, trygg och inkluderande skolmiljö och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka sjukvårdens, omsorgens och socialtjänstens kunskaper om HBTQI-personers förutsättningar och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka sexualundervisningen samt skolans och elevhälsans arbete för en trygg och inkluderande skolmiljö och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att unga HBTQI-personer ska ha tillgång till trygga fysiska och digitala mötesplatser och tillkännager detta för regeringen.

7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka polisens och övriga rättsväsendets arbete mot HBTQI-relaterade hatbrott samt förbättra kunskapen om HBTQI-personers utsatthet inom polis, åklagare och domstolar och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck med hänsyn till HBTQI-personers utsatthet och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka skyddet mot omvändelseförsök och säkerställa att utsatta får det stöd och skydd de behöver och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka tillgången till jämlik, trygg och professionell könsbekräftande vård och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att båda kvinnorna i en samkönad relation ska ges möjlighet att genomgå fertilitetsbehandling och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att altruistiskt värdmoderskap ska tillåtas i Sverige under tydliga rättsliga former som säkerställer barnets bästa, den födande kvinnans självbestämmande och samtliga inblandades rättssäkerhet och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att barn till svenska föräldrar som föds genom värdmoderskap utomlands ska ges samma rättigheter och rättsliga trygghet som barn födda i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka HBTQI-perspektivet i det förebyggande folkhälsoarbetet, arbetet med psykisk hälsa och suicidprevention samt inom ungdomsmottagningar och äldreomsorg och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka Sveriges internationella arbete för HBTQI-personers mänskliga rättigheter genom EU och FN och Nordiska ministerrådet och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stödja människorättsförsvarare och civilsamhällesorganisationer samt säkerställa en rättssäker och individuell prövning av HBTQI-relaterade asylärenden och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Vi Liberaler står alltid upp för friheten att forma sitt eget liv. Den friheten gäller alla - oavsett vem man älskar, hur man definierar sin könsidentitet eller hur ens kropp och könsuttryck ser ut. Att värna och stärka HBTQI-personers rättigheter är därför en central uppgift för samhället.

Liberalernas utgångspunkt är att Sverige ska vara världens bästa land att leva i för den som är HBTQI-person. Friheten att vara den man är och älska den man vill ska gälla fullt ut och för alla – i skolan, i familjen, i vården, på arbetsplatsen och på gatan. Ingen ska behöva välja mellan att leva öppet och att känna sig trygg.

För Liberalerna innebär detta också att politiken måste ta itu med de hinder mot friheten som fortfarande finns. Polisens arbete mot hatbrott och hedersförtryck måste stärkas. Skolan ska vara en öppen och trygg miljö för alla elever oavsett sexuell läggning eller könsidentitet. Samkönade par ska ha jämlika möjligheter att bilda familj. I relationer mellan två kvinnor ska båda kvinnorna kunna genomgå fertilitetsbehandling. Altruistiskt värdmoderskap ska kunna tillåtas, och barn till svenska föräldrar som föds genom värdmoderskap utomlands ska inte få sämre rättigheter på grund av hur eller var de föddes.

Det är konkreta frihetsreformer. Staten ska inte avgöra vilka människor som får älska varandra, vilken familjeform som är den rätta eller lägga onödiga hinder i vägen för människor som vill bilda familj. Politikens uppgift är i stället att skydda individens frihet och skapa rättssäkra regler som värnar såväl vuxnas självbestämmande som barnets bästa.

Liberalerna har under lång tid varit en drivande kraft bakom reformer som gjort Sverige friare. Genom att avkriminalisera homosexualitet, avskaffa sjukdomsstämpeln, införa könsneutral äktenskapslagstiftning, avskaffa steriliseringskrav för transpersoner och stärkta rättigheter inom familjerätten har liberal politik bidragit till att flytta fram positionerna. Den utvecklingen ska fortsätta.

Under den förra mandatperioden drev Liberalerna på för fler viktiga steg. Den 1 juli 2025 trädde den nya lagen om fastställande av kön i vissa fall i kraft. Processen för att ändra juridiskt kön skiljdes därmed från reglerna om kirurgiska ingrepp, och möjligheten att ändra juridiskt kön förändrades. Liberalerna har i regeringen beslutat om en nationell handlingsplan för HBTQI-personers lika rättigheter och möjligheter för perioden 2024–2027 med fokus på bland annat våld och diskriminering, hälsa och vård, unga och äldre HBTQI-personer, privat- och familjeliv samt civilsamhället.

Genomförda reformer måste samtidigt följas upp. Den nya könstillhörighetslagen ska fungera i praktiken. Den nationella HBTQI-handlingsplanen ska ge resultat. Myndigheternas kunskap ska omsättas i bättre bemötande. Vården ska vara tillgänglig. Rättsväsendet ska ge skydd. Skolan ska ge unga möjlighet att växa upp fria från diskriminering.

Fler steg behöver också tas. Allas rätt till ett fritt liv måste fungera i vardagen. En person ska kunna gå till skolan, söka vård, bilda familj, arbeta, åldras och röra sig i det offentliga rummet utan att behöva dölja vem hon, han eller hen är. Liberalernas mål är ett Sverige där ingen behöver fråga sig om det är säkert att hålla sin partners hand, berätta vem man älskar, vara öppen med sin könsidentitet eller bilda den familj man längtar efter. Sverige ska vara ett land där HBTQI-personer inte bara har formella rättigheter utan också reella möjligheter att använda dem. Frihet är inte att alla människor ska leva likadant. Frihet är att människor ska kunna leva olika – med samma rättigheter, samma värdighet och samma möjlighet att forma sina egna liv.

En öppen och trygg skola för alla

Skolan ska vara en plats där barn och unga kan lära, utvecklas och vara sig själva utan rädsla för att utsättas för hat, hot eller andra kränkningar. Men utvecklingen bland svenska skolelever visar att vi inte kan ta detta för givet. Tvärtom går utvecklingen åt fel håll. Forum för levande historias senaste nationella undersökning visar en tydlig försämring av attityderna till homosexuella, bisexuella och transpersoner. I undersökningen 2013 uppvisade 3 procent av eleverna negativa attityder till HBTQI-personer. I undersökningen 2024/2025 har andelen ökat till 15 procent. HBTQI-personer har därmed gått från att vara den minoritetsgrupp som elever hade mest positiva attityder till att vara den grupp som elever i störst utsträckning uppvisar negativa attityder till.

Utvecklingen är särskilt tydlig bland pojkar. I den senaste undersökningen tar 55 procent av pojkarna helt eller delvis avstånd från påståendet att homosexualitet är lika naturligt som heterosexualitet. År 2013 var motsvarande andel 30 procent. Det är en kraftig förändring och en tydlig signal om att skolan behöver ta frågan på större allvar.

Det här handlar inte bara om förändrade åsikter i en enkät. Negativa attityder påverkar det sociala klimat som unga HBTQI-personer möter i sin vardag. Ett hårdare klimat kan innebära nedsättande kommentarer, utfrysning, trakasserier och hot. Det kan också göra att unga blir mer försiktiga med att berätta vem de är, vem de är tillsammans

med eller att visa sin relation öppet. För unga homosexuella kan det innebära en ökad otrygghet i skolan och en känsla av att inte vara fullt accepterad av sina jämnåriga.

Ingen elev ska behöva väga sina ord, dölja vem den är eller undvika att berätta om sitt liv för att känna sig trygg i skolan. HBTQI-fientlighet får aldrig betraktas som ett normalt inslag i ungdomars vardag eller som något som vuxenvärlden ska acceptera som en del av skolmiljön.

Alla skolor ska därför ha ett tydligt systematiskt trygghetsarbete med särskilt fokus på HBTQI-elevers utsatthet. Det ska finnas rutiner för att förebygga, upptäcka och hantera mobbning, trakasserier, hot och andra kränkningar med koppling till sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck. Skolan ska agera när en elev utsätts och se till att det finns tydliga vägar till stöd. Arbetet måste omfatta hela skolmiljön, inklusive sådant som sker digitalt men som påverkar elevens trygghet och skolgång.

Trygghetsarbetet måste också vara förebyggande. Lärare och annan skolpersonal ska ha kunskap och förutsättningar att upptäcka HBTQI-fientliga uttryck och ingripa när de uppstår. Det ska inte vara upp till den utsatta eleven att själv avgöra när en situation blivit tillräckligt allvarlig eller att själv försvara sig mot kränkningar.

Sexualundervisningen ska samtidigt bli mer likvärdig i hela landet. I dag skiljer sig kvaliteten mellan skolor, och undervisningen håller på många håll inte den kvalitet som elever har rätt att förvänta sig. Med tydligare kursplaner blir det klarare vad eleverna ska lära sig, vilka lärare som ansvarar för undervisningen och när den ska ges. Det är viktigt att lärarna får rätt förutsättningar och rätt kompetens för att kunna undervisa om sexualitet, samtycke och relationer med trygghet och kvalitet. Elever ska få kunskap om vad samtycke innebär och om rätten att själva bestämma över sin kropp och sina gränser.

Elevhälsan har en särskilt viktig roll i detta arbete. Elevhälsoteamen behöver ha bättre kunskap om HBTQI-elevers livsvillkor, utsatthet och psykiska hälsa och bättre förutsättningar att arbeta förebyggande. De måste kunna upptäcka när en elev drar sig undan, får försämrad skolnärvaro, tappar studiero eller mår dåligt till följd av trakasserier, hot eller annan utsatthet. Elever ska enkelt kunna söka stöd och veta att det finns vuxna som tar deras situation på allvar.

Elevhälsan behöver också kunna upptäcka när HBTQI-relaterad utsatthet hänger samman med annan kontroll eller annat förtryck. En ung person kan vara utsatt både i skolan och i sin hemmiljö. Det kan handla om hot, kontroll eller hedersrelaterat förtryck

kopplat till sexuell läggning eller könsidentitet, men också om att elevens rätt till sin egen kropp och sitt eget samtycke begränsas.

Skolan ska vara en plats där barn och unga får möjlighet att växa upp fria. Därför ska varje elev kunna vara öppen med vem den är, vem den älskar och hur den vill leva utan rädsla för att utsättas för hat eller kränkningar.

Trygghet kräver ett starkt skydd mot hat våld

Friheten att vara den man är upphör när hot och våld tar över.

Liberalerna vill stärka polisens arbete mot hatbrott och hedersförtryck. Den som utsätts för brott på grund av sin sexuella läggning, könsidentitet eller sitt könsuttryck ska kunna förvänta sig att rättsväsendet förstår brottets karaktär och har förmåga att utreda det.

Polisen, åklagare och domstolar behöver därför ha kunskap om hatbrottens särskilda karaktär och om HBTQI-personers utsatthet. Arbetet mot HBTQI-relaterade hatbrott behöver ges hög prioritet, och kompetensen måste finnas i hela landet.

Hat och hot förekommer också i digitala miljöer. För många HBTQI-personer, inte minst unga, är nätet en viktig plats för gemenskap och möjlighet att hitta andra med liknande erfarenheter. Samtidigt används digitala miljöer för trakasserier, hot och hat. Samhällets förebyggande och brottsbekämpande arbete måste därför fungera också där.

Regeringen gav under förra mandatperioden Totalförsvarets forskningsinstitut i uppdrag att kartlägga HBTQI-fientlighet och vilka uttryck den tar sig olika digitala miljöer med anknytning till Sverige, inklusive i form av exempelvis kodord eller bilder. En första delredovisning av 4026 granskade kommentarer från 90 öppna trådar på Facebook, X, TikTok och Flashback hade majoriteten, över 70 procent, en fientlig hållning.

När uppdraget slutredovisas under 2027 behöver regeringen dra slutsatser om vilka åtgärder som behöver vidtas.

Hedersförtrycket måste upphöra

HBTQI-personer kan utsättas för hedersrelaterat våld och förtryck när familjens eller släktens föreställningar om kön, sexualitet och relationer används för att kontrollera individens liv. För en ung person kan det innebära att inte få träffa vem man vill, välja sina relationer eller vara öppen med sin sexuella läggning eller könsidentitet.

Kontrollen kan ta sig uttryck i hot, isolering och psykiskt våld, men också i tvångsäktenskap eller försök att föra personen utomlands. För den som utsätts kan det

innebära att den egna friheten begränsas i både vardagen och de mest grundläggande valen i livet.

Hedersrelaterat våld och förtryck står i direkt konflikt med liberalismens syn på individens frihet. Ingen familj, släkt, religiös gemenskap eller annan kollektiv struktur har rätt att bestämma vem en människa ska älska, hur hon eller han ska leva eller vilken identitet personen ska ha.

Arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck måste därför fullt ut omfatta HBTQI-personers särskilda utsatthet. Polisen, socialtjänsten, skolan och andra verksamheter som möter barn och unga behöver ha kunskap och tydliga rutiner för att identifiera HBTQI-relaterat hedersförtryck och agera när en person behöver stöd eller skydd. Liberalerna vill stärka kompetensen i berörda verksamheter och säkerställa att utsatta HBTQI-personer får det stöd och skydd de behöver.

Krafttag mot omvändelseförsök

Ingen människa ska utsättas för försök att förändra hennes eller hans sexuella läggning eller könsidentitet genom tvång, hot eller andra allvarliga påtryckningar. Så kallade omvändelseförsök kan innebära stark press, hot och psykisk eller fysisk utsatthet. För HBTQI-personer kan sådana försök också förekomma i samband med hedersrelaterat våld och förtryck, där familjens eller släktens föreställningar om kön, sexualitet och relationer används för att kontrollera individens liv.

HBTQI-personer ska kunna få stöd och skydd när de utsätts för omvändelseförsök, oavsett om förövaren är en närstående, familjemedlem eller någon annan. Socialtjänst, polis och andra verksamheter som möter utsatta behöver ha kunskap för att kunna identifiera sådan utsatthet och agera när människor behöver stöd och skydd.

Liberalerna vill säkerställa att inga offentliga medel går till föreningar som diskriminerar HBTQI-personer eller ägnar sig åt omvändelseförsök. Under den förra mandatperioden i regeringen skärpte Liberalerna det straffrättsliga skyddet, bland annat genom den nya regleringen om psykiskt våld, och gav myndigheter i uppdrag att informera om lagändringarna så att människor känner till sina rättigheter. Det fortsatta arbetet måste säkerställa att lagstiftningen får fullt genomslag i praktiken.

Transpersoners frihet och en jämlik vård

Den nya könstillhörighetslagen har moderniserat den svenska lagstiftningen och förändrat processen för att ändra juridiskt kön. Det är en viktig lagstiftning för den lilla grupp människor som berörs, och den ska ge människor möjlighet att leva i enlighet med sin könsidentitet. Processen för juridiskt kön har skilts från reglerna om kirurgiska

ingrepp. Samtidigt måste lagstiftningen vara robust och utformad så att möjligheten att ändra juridiskt kön inte kan missbrukas för att kringgå andra lagar eller samhällsfunktioner.

Men en modern lagstiftning måste följas av en fungerande vård. Den som behöver vård för könsdysfori eller annan könsbekräftande vård ska kunna få tillgång till professionell och trygg vård inom rimlig tid.

Vård ska ges efter behov och bygga på vetenskap, beprövad erfarenhet och respekt för patientens självbestämmande. Långa väntetider får inte innebära att människor lämnas utan stöd under lång tid. Samtalsstöd och psykosocialt stöd ska finnas när det behövs, inte minst för unga transpersoner och deras familjer.

Det fortsatta arbetet bör inriktas på att korta väntetiderna, stärka vårdkedjan och säkerställa att patienten får rätt stöd under hela processen. Ingen ska behöva mötas av okunskap eller ifrågasättanden när man söker vård.

Liberalernas grundläggande utgångspunkt är att människor ska få uttrycka sin könsidentitet och leva sina liv på det sätt de själva väljer. Alla människor ska bemötas med respekt.

Friheten att bilda familj

Friheten att älska den man vill måste också innebära friheten att bilda familj.

Familjer ser olika ut. Barn växer upp med mammor och pappor, med två mammor, med två pappor, med ensamstående föräldrar och i andra familjekonstellationer. Liberal familjepolitik ska utgå från människors verklighet, individens frihet och barnets bästa – inte från föreställningen att alla familjer måste se likadana ut.

Sverige har steg för steg moderniserat familjerätten, men fortfarande återstår omotiverade skillnader och rättsliga problem.

Jämlik tillgång till fertilitetsbehandling

Alla familjer ska ha samma juridiska skydd. Möjligheten att skaffa barn i Sverige - exempelvis genom assisterad befruktning, adoption, embryodonation eller altruistiskt värdmoderskap - ska vara öppen för alla, oavsett sexuell läggning eller könsidentitet.

I dag kan regler och medicinska bedömningar kring fertilitetsbehandling innebära att möjligheten att få behandling begränsas på sätt som slår olika mot familjer. Liberalerna vill att båda kvinnorna i en samkönad relation ska ges rätt att genomgå fertilitetsbehandling.

Det är en naturlig fortsättning på arbetet för en modern och jämlik familjerätt. Vem man älskar ska inte vara avgörande för vilka möjligheter man har att försöka få barn.

Tillåt altruistiskt värdmoderskap

För vissa människor är värdmoderskap en av få möjligheter att bilda familj. Samtidigt väcker frågan viktiga frågor om självbestämmande, rättssäkerhet och barnets bästa.

Liberalerna vill tillåta altruistiskt värdmoderskap i Sverige. Ett sådant system ska omgärdas av tydliga regler. Det ska inte finnas ekonomiska incitament att utnyttja kvinnor, och den kvinna som bär barnet måste ha ett starkt rättsligt skydd och full möjlighet att fatta självständiga beslut. Medicinska och psykosociala bedömningar samt oberoende rådgivning behöver utformas så att samtliga berördas rättigheter värnas. Redan i dag föds barn genom värdmoderskap i andra länder till svenska föräldrar. Oavsett synen på värdmoderskap är en sak självklar: barnet kan aldrig hållas ansvarigt för hur det kom till världen. Barn som föds genom värdmoderskap utomlands kan möta rättslig osäkerhet kring bland annat föräldraskap och familjerättslig status. Sådan osäkerhet riskerar att drabba just den person som har minst möjlighet att påverka situationen – barnet.

Barn till svenska föräldrar som föds genom värdmoderskap utomlands ska därför ges samma rättigheter och rättsliga trygghet som barn födda i Sverige. Barnets bästa måste vara utgångspunkten från första dagen. Ett barn ska inte behöva hamna i ett juridiskt vakuum på grund av hur eller var familjen har bildats. Föräldrar ska samtidigt få tydlig information om de rättsliga förutsättningarna och stöd i kontakterna med svenska myndigheter.

Den liberala principen är tydlig: staten ska inte rangordna familjer efter hur de ser ut. Alla familjer ska mötas av rättssäkra regler, och alla barn ska ha samma grundläggande rättigheter.

HBTQI-personers hälsa

HBTQI-personer har generellt sämre fysisk, psykisk och sexuell hälsa än den övriga befolkningen. Det visar Folkhälsomyndighetens sammanställning av kunskapsläget om HBTQI-personers hälsa. Hälsoskillnaderna hänger bland annat samman med sämre livsvillkor, diskriminering, trakasserier, hot och våld.

Hälso- och sjukvården behöver ha kunskap om HBTQI-personers livsvillkor och kunna möta olika behov. Det gäller inte minst transpersoner och unga HBTQI-personer. Ungdomsmottagningarna har en särskilt viktig roll och unga ska kunna söka hjälp kring psykisk hälsa, sexualitet, relationer och kropp utan rädsla för att bli ifrågasatta eller diskriminerade.

Liberalerna vill stärka HBTQI-perspektivet i det förebyggande folkhälsoarbetet och i arbetet med psykisk hälsa och suicidprevention. Det behövs både generella insatser och riktade insatser för grupper som är särskilt utsatta.

Även äldre HBTQI-personers behov måste uppmärksammas. Folkhälsomyndigheten visar att äldre HBTQI-personer på gruppnivå har sämre hälsa än andra äldre och oftare upplever bland annat depression, ångest och social isolering.

Män som har sex med män och som har en förhöjd risk att få hiv måste få en reell och jämlik tillgång till bromsmedicinen PrEP (preexpositionsprofylax). Målet måste vara att alla som bedöms ha ett medicinskt behöv av PrEP ska kunna få det utan orimliga väntetider och oavsett var i Sverige de bor. Det både en fråga om jämlik tillgång till förebyggande vård och ett konkret sätt att hindra smittspridning av en allvarlig sjukdom.

HBTQI-kompetens i offentlig sektor

Den enskilde ska inte behöva vara expert på sina rättigheter för att få ett respektfullt och korrekt bemötande av det offentliga. Kompetensen om HBTQI-personers livsvillkor och rättigheter behöver finnas i hela välfärden och rättsstaten. Det gäller socialtjänst, skola, vård, äldreomsorg, polis och rättsväsende.

Kunskapen ska inte vara beroende av var i landet en person bor eller vilken tjänsteperson hon eller han råkar möta. Staten, kommunerna och regionerna måste inom sina respektive ansvarsområden säkerställa att verksamheterna har tillräcklig kompetens.

Den förra regeringen beslutade i december 2024 om en ny nationell handlingsplan för HBTQI-personers lika rättigheter och möjligheter för åren 2024–2027. Genom handlingsplanen blev arbetet mer systematiskt och myndighetssamverkan stärktes. Sverige har i och med handlingsplanen tretton HBTQI-strategiska myndigheter. Myndigheterna ska integrera ett HBTQI-perspektiv i sina ordinarie verksamheter. Folkhälsomyndigheten ansvarar för att samordna myndigheternas arbete och för att leda, samordna och följa upp den nationella strategin och handlingsplanen för HBTQI-personers lika rättigheter och möjligheter.

Under innevarande mandatperiod är det viktigt att dessa myndigheter fortsätter att prioritera sitt uppdrag som HBTQI-strategisk myndighet och att Folkhälsomyndighetens uppföljningar resulterar i konkreta förändringar i arbetet om det behövs för att vara effektivt. Kommuner och regioner måste också ta ansvar för att genomföra systematiskt och uppföljningsbart arbete på liknande vis i sina respektive verksamheter.

Sverige ska försvara HBTQI-rättigheter i Europa och världen

HBTQI-personers rättigheter är mänskliga rättigheter. De kan inte försvaras enbart inom Sveriges gränser. I delar av Europa och världen utsätts människor för förföljelse, våld och diskriminering på grund av sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck. I flera länder är samkönade sexuella relationer fortfarande kriminaliserade. Det pågår också en oroväckande global motrörelse mot HBTQI-personers rättigheter, där HBTQI-personer används i propagandasyften och av auktoritära krafter.

Därför är det otroligt viktigt att Sverige fortsätter vara en tydlig internationell röst för HBTQI-personers mänskliga rättigheter och systematiskt bygger allianser med likasinnade länder och organisationer. EU och FN är centrala arenor för detta arbete. Liberalerna vill driva HBTQI-rättigheter aktivt inom EU och FN och verka för att skyddet mot diskriminering och förföljelse stärks. Sverige ska också stå upp mot omvändelseförsök och andra kränkningar av HBTQI-personers grundläggande fri- och rättigheter runt om i världen. Det Nordiska Ministerrådet är också en viktig plattform, där de nordiska länderna kan visa att vi står enade i att försvara HBTQI-personers rättigheter och kan bygga allianser med andra.

Svenskt bistånd ska bidra till att stärka människorättsförsvarare och civilsamhällesorganisationer som arbetar för HBTQI-personers frihet. När auktoritära krafter försöker begränsa människors frihet måste demokratiska länder försvara individens rättigheter.

Det internationella arbetet handlar också om rätten att söka skydd från förföljelse. HBTQI-personer som flyr från länder där de riskerar förföljelse ska få en rättssäker och individuell prövning av sina skyddsskäl.

Mauricio Rojas (L)

Joar Forssell (L)

Pär Gustafsson (L)

Roger Haddad (L)

Camilla Mårtensen (L)

Lina Nordquist (L)